

Katolske religionslærere: Nødvendigheden af et egnethedsbevis udstedt af en kirkelig myndighed kan ikke begrunde en fornyelse af tidsbegrænsede kontrakter

Der er ikke tale om en forskelsbehandling på grund af religion eller på grund af ansættelsesforholdets tidsbegrænsede varighed

YT og 17 andre personer (herefter samlet »sagsøgerne«), der i mange år har undervist i den katolske tro på offentlige institutioner, var blevet ansat af Ministero dell'Istruzione dell'Università e della Ricerca – MIUR (ministeriet for uddannelse, universiteter og forskning, Italien) ved på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter. Da sagsøgerne konstaterede, at de på grund af den årlige varighed af deres opgaver, som betød, at de ikke kunne opføres på de permanente egnethedslistor, ikke kunne fastansættes i henhold til den italienske lovgivning for undervisningspersonale, anlagde de sag ved den forelæggende ret med principal påstand om, at deres aktuelle kontrakter blev ændret til tidsbegrænsede kontrakter.

Den forelæggende ret henviste til, at den italienske lovgivning til gennemførelse af rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse¹ i skolesektoren udelukkede, at flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter kunne ændres til tidsbegrænsede kontrakter, hvorfor søgsmålet ikke kunne tages til følge. I betragtning af denne udelukkelse og af det forhold, at de omhandlede katolske religionslærere ikke har kunnet fastansættes i henhold til italiensk lovgivning, fastsætter denne lovgivning ifølge den forelæggende ret for de nævnte lærere ikke nogen foranstaltning til at forhindre misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter som omhandlet i rammeaftalens § 5.

Derfor besluttede den forelæggende ret at forelægge Domstolen spørgsmålet, om den italienske lovgivning er i overensstemmelse med sidstnævnte bestemmelse og med det forbud mod forskelsbehandling på grund af religion, der er forbudt ved EU-retten². Den anmodede endvidere Domstolen om at præcisere, om kravet om et egnethedsbevis udstedt af en kirkelig myndighed, som de katolske religionslærere skal være i besiddelse af for at undervise, udgør en »objektiv omstændighed« som omhandlet i rammeaftalen, der kan begrunde fornyelsen af sådanne tidsbegrænsede kontrakter. Endelig ønskede den forelæggende ret oplyst, hvilke konsekvenser der skulle drages for tvisten i hovedsagen, såfremt Domstolen fastslog den omhandlede lovgivnings uforenelighed.

I dommen udtaler Domstolen sig bl.a. om effektiviteten af de foranstaltninger, der i de nationale lovgivninger skal sanktionere misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter.

Domstolens bemærkninger

Indledningsvis fastslår Domstolen, at den har kompetence til at træffe afgørelse om anmodningen om præjudiciel afgørelse, idet den bl.a. konstaterer, at de omhandlede nationale bestemmelser

¹ Rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18.3.1999 (herefter »rammeaftalen«), og som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43).

² Dette forbud er fastsat ved artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16).

ikke tilsigter at organisere forholdet mellem en medlemsstat og kirkerne, men vedrører arbejdsbetingelserne for katolske religionslærere i de offentlige institutioner, og sagen således ikke vedrører den status, som de kirker, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, TEUF, har.

Hvad angår realiteten fastslår Domstolen først – efter at den havde fastslået, at der ikke foreligger en forskelsbehandling på grund af religion, idet fastansættelsen af sagsøgerne har været umulig på grund af varigheden af deres opgaver uden nogen forbindelse med deres religion – at det forhold, at sagsøgerne ikke kan få ændret deres kontrakt til en tidsbegrænset kontrakt, mens lærere i andre fag, der befinder sig i en sammenlignelig situation, kan få dette, udgør en forskelsbehandling mellem to kategorier af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse. En sådan situation er følgelig ikke omfattet af rammeaftalens § 4³, idet sidstnævnte forbyder forskelsbehandling mellem personer med tidsbegrænset ansættelse og fastansatte. Den forelæggende ret kan således ikke undlade at anvende de omhandlede nationale regler på grundlag af den nævnte bestemmelse.

Hvad dernæst angår rammeaftalens § 5 med overskriften »Bestemmelser om misbrug« fastslår Domstolen, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, der udelukker katolske religionslærere fra anvendelsen af regler, der sanktionerer misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter, når der ikke findes andre effektive foranstaltninger i den nationale retsorden, som sanktionerer dette misbrug, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at vurdere.

Det er nemlig ganske vist ikke udelukket, at det i den offentlige skolesektor for katolsk religionsundervisning er påkrævet, at der er en konstant overensstemmelse mellem antallet af beskæftigede arbejdstagere og antallet af potentielle brugere, som for arbejdsgiveren medfører midlertidige behov på ansættelsesområdet, og det forhold, at der i denne sektor er et særligt behov for fleksibilitet, kan, henset til rammeaftalens § 5, stk. 1, litra a), begrunde anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter. Overholdelsen af denne bestemmelse kræver imidlertid, at det konkret efterprøves, om fornyelsen af sådanne kontrakter har til formål at dække midlertidige behov, og at denne mulighed reelt ikke anvendes til at dække arbejdsgiverens faste personalebehov. I det foreliggende tilfælde har de forskellige tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, hvorved sagsøgerne blev knyttet til deres arbejdsgiver, givet anledning til udførelse af lignende opgaver i flere år, således at dette ansættelsesforhold kunne forstås således, at det har opfyldt et behov, der er varigt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Idet Domstolen desuden navnlig konstaterer, at det egnethedsbevis, som de katolske religionslærere skal råde over for at undervise, udstedes en enkelt gang – og ikke før hvert skoleår, der giver anledning til indgåelsen af en tidsbegrænset kontrakt – og uafhængigt af varigheden af de opgaver, som de er betroet, og at denne udstedelse ikke har nogen forbindelse med foranstaltninger, der forfølger socialpolitiske formål, fastslår den, at dette bevis ikke udgør en »objektiv omstændighed«, der kan begrunde fornyelsen af tidsbegrænsede kontrakter som omhandlet i rammeaftalens § 5, stk. 1, litra a).

Endelig bemærker Domstolen, at denne bestemmelse ganske vist ikke har direkte virkning, og at den nationale ret derfor ikke er forpligtet til at undlade at anvende en national bestemmelse, der er i strid hermed, men at det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om en fortolkning af de omhandlede nationale bestemmelser, der er i overensstemmelse med rammeaftalen, er mulig, idet den skal tage den nationale lovgivning i sin helhed i betragtning og anvende de fortolkningsmetoder, der er anerkendt i denne.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den

---

³ Rammeaftalens § 4 med overskriften »Princippet om ikke-diskrimination« fastsætter i stk. 1, at ansættelsesvilkårene for personer med tidsbegrænset ansættelse ikke må være mindre gunstige end dem, der gælder for sammenlignelige fastansatte, hvis dette udelukkende er begrundet i kontraktens tidsbegrænsede varighed, og forskelsbehandlingen ikke er begrundet i objektive forhold.

nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106